

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

בפני כב' הפוסקת בקניין רוחני יערה כספי שושני

**התנגדות לרישום סימן
מסחר מס' 186296**

מבקשת הרישום:

שימורי עדן תעשיות מזון (2002) בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד זליגסון גבריאלי ושות'

המתנגד:

דוד בנינו

ע"י ב"כ עו"ד בועז סטלקול

ה ח ל ט ה

1. בפני התנגדות לרישום סימן המסחר "שימורי עדן" מס' 186296 ביחס ל"שימורים, פירות וירקות, שמן זית, דגים, קטניות, בשר, תמציות בשר, הנכללים כולם בסוג 29" ואשר נראה כך:

2. הבקשה לרישום הסימן הוגשה ביום 25.12.05 ודבר קיבולה פורסם ביום 30.4.07. ביום 24.7.07 הגיש המתנגד הודעת התנגדות והרצאת טענותיו. ביום 28.10.07 הגישה המבקשת הרצאת טענות שכנגד. ראיות המתנגד הוגשו ביום 9.4.08 וראיות המבקשת הוגשו ביום 10.6.08. לא הוגשו ראיות בתשובה ע"י המתנגד. הדיון בפני התקיים ביום 4.2.09. סיכומי המתנגד הוגשו ביום 25.5.09, ביום 1.7.09 הוגשו סיכומי המבקשת וביום 20.7.09 הגיש המתנגד סיכומיו בתשובה.

3. המתנגד עוסק ביצור וממכר של מגוון מוצרי מזון תחת הסימן: "טעם גן עדן" (לא מעוצב), הרשום בשלושה סוגים כפי שיפורט להלן: סימן המסחר מס' 79155 בסוג 30 ביחס ל"דברי מאפה,

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

בצק, אטריות, ממתקים לא רפואיים"; סימן המסחר מס' 79420 בסוג 29 - ביחס "לדברי מאכל העשויים מבשר, דגים, עופות, שימורי ירקות ופירות, מוצרי חלב, סלטים ושימורים"; סימן המסחר מס' 81427 בסוג 42 (היום סוג 43) - ביחס ל"שירותי קייטרינג ומסעדות". הודעת הסתלקות ביחס למילה "טעם" נתבקשה ע"י מחלקת סימני מסחר וניתנה עבור שלושת סימני הנ"ל של המתנגד.

תמצית טענות המתנגד

4. הן המבקשת והן המתנגד עוסקות ביצור ושיווק מוצרי מזון המיועדים לאותו קהל לקוחות והמשווקים באופן זהה.

5. בין הסימן המבוקש לרישום ובין סימניו של המתנגד קיים דמיון מטעה אשר יוצר חשש בלבול בין טובין המבקשת לבין טובין המתנגד. לאור הוראות פקודת סימני המסחר (נוסח חדש) התשל"ב 1972 (להלן: הפקודה), מהווה הטעייה זו פגיעה בתקנת הציבור לפי סעיף 11(5) לפקודה, תחרות בלתי הוגנת לפי סעיף 11(6) לפקודה, וכן לאור סימניה הרשומים של המתנגד, אין לרשום לאור הוראת סעיף 11(9) לפקודה. הסימן המבוקש אינו בעל אופי מבחין כהוראת סעיף 8 לפקודה, לאור קיומו של דמיון מטעה בין סימני המבקשת לסימני המתנגד.

6. המתנגד עשה שימוש בשלושת סימניו "טעם גן עדן" תוך הבלטת המילה: "עדן" כשמו המסחרי והשקיע משאבים רבים לפרסום שיווק ומיתוג הסימנים, ולפיכך רכש מוניטין רב בסימנים בפורמט זה. כתוצאה מאופן שימוש זה בסימניו הרשומים, ולאור העובדה כי המילה: "עדן" היא הדומיננטית בסימן המבקשת, גדל החשש להטעייה בין הסימן המבוקש לרישום לבין סימני המתנגד.

7. סימני המתנגד הינם מוכרים היטב, ולפיכך לאור הוראות סעיף 11 (13) ו- (14) לפקודה אין לרשום את סימן המבקשת.

8. יש בסימן המבקשת כדי לגרום לתחרות בלתי הוגנת בינה לבין המתנגד, ולפיכך אינו כשיר לרישום לאור הוראת סעיף 12 לפקודה.

9. המבקשת נוהגת מנהג פסול שלא לערוך בדיקה נאותה לפני הגשת בקשות לרישום סימניהן ובכך גורמת לפגיעה בבעלי הסימנים הרשומים.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

תמצית טענות המבקשת

10. המבקשת עושה שימוש רב היקף וארוך זמן בסימן המבוקש לרישום לסימון מוצרי מזון מגוונים. כתוצאה מכך רכשה המבקשת מוניטין נכבד בסימן המבוקש לרישום.

11. לא היה על המבקשת להוכיח כי סימנה רכש אופי מבחין כיון שלסימן המעוצב אופי מבחין אינהרנטית.

12. לא קיים דמיון בין סימני המתנגד לבין הסימן המבוקש לרישום, כאשר האחרון הינו סימן מעוצב הכולל את המילים: "שימורי עדן" כאשר המילה "עדן" היא המרכיב הבולט בסימן. אין כל ראייה בדבר טעות שהתרחשה בפועל במסגרתה מי מציבור הלקוחות סבר כי מוצרי המבקשת הן מוצרי המתנגד או ההיפך.

13. המתנגד בחר להרחיב חזית הדיון בכך שהעלה טענה חדשה בסיכומיו לפיה בשימוש בסימני המתנגד מובלטת המילה "עדן".

הראיות שהוגשו בהליך

14. ראיות המתנגד
הוגש תצהירו של המתנגד מר דוד בנינו, שעל שמו רשומים שלושה סימני המסחר "טעם גן עדן" (לא מעוצב) בשלושה סוגים שונים. מר דנינו הצהיר כדלקמן:

- א. כי הינו איש עסקים מנהל עסק משפחתי וכל עסקיו ממוקדים מאז ומתמיד בעיר נתניה.
- ב. בשנת 1986 רשם המתנגד את סימן המסחר מס' 79155 "טעם גן עדן" בסוג 30, וזאת לאחר שנתבקשו והוגשו לרשם ראיות רבות באשר לאופיו המבחין הנרכש של הסימן, ורק לאחר ששוכנע הרשם כי הסימן כשיר לרישום.
- ג. המתנגד עושה שימוש בסימנים אלה אף קודם לרישומם ורכש מוניטין רב בשם זה המזוהה עמו. כראיה צורפו לתצהירו של מר בנינו מכתבי המלצה מרשתות וקונדיטוריות אשר עשו שימוש במוצריהם בעבר, פרסומים הנושאים את סימני המסחר הרשומים על שמו וכן אישורים בדבר היקפי מכירות לשנים 2005-2007.
- ד. עצם רישומו של הסימן בפנקס סימני המסחר, תוך מתן הודעת הסתלקות מן המילה "טעם" בלבד, מקנה למתנגד הגנה סטטוטורית וכן שימוש ייחודי במילים: "גן" ו"עדן" וכל שימוש במילים הללו ללא הרשאה הינו בגדר פגיעה בזכותו זו של המתנגד.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

ה. סכנת ההטעיה בין הסימן המבוקש לסימני המתנגד הינה גדולה בייחוד לאור הדמיון במראה ובצליל, סוג הטובין וחוג הלקוחות, ולאור העובדה שמדובר בשוק בו מקובל כי הצרכן מציין באופן מילולי את הסחורה אותה מבקש הוא לרכוש.

15. ראיות המבקשת

הוגש תצהיר מר אמיר סריה, הוא מנכ"ל המבקשת ובו נטען כדלקמן:

א. המבקשת עושה שימוש רציף בסימן לגבי שימורי ירקות ופירות וכן לגבי מוצרי מזון נוספים משנת 1997, השנה שבה החלה לפעול. כראיה לכך הוגשו אישורים חשבונאיים וכן העתק מפרסום הסימן באמצעות האינטרנט.

ב. מוצרי החברה מופצים בכל חלקי הארץ והסימן רכש מוניטין רב באופן שקהל הצרכנים מזהה את מוצרי המבקשת עפ"י סימנה.

ג. אין דמיון מטעה בין הסימן המבוקש לרישום וסימני המתנגד. זאת בעיקר לאור העובדה שהמבקשת משתמשת בסימנה בעיקר למוצרי שימורים, ואילו המתנגד השתמש בסימנו "טעם גן עדן" בעיקר לבצק ומוצרי מאפה. לגבי מוצרי מזון אחרים, הוא משתמש בצירוף: "מעדני טעם גם עדן", השונה עוד יותר מסימן המבקשת.

דיון והכרעה

16. קודם לדיון בדבר החשש לדמיון מטעה בין הסימנים, סבורני כי יש להתייחס לטענת המתנגד בדבר משמעות הודעת ההסתלקות שניתנה בקשר עם שלושת סימניו הרשומים ("טעם גן עדן" - לא מעוצב- בשלושת הסוגים: 29,30,42). כאמור, נתבקש המתנגד ליתן הודעות הסתלקות מן המילה "טעם". טוען המתנגד כי מאחר ולא נתבקשה הודעת הסתלקות אף לגבי המילים: "גן" ו"עדן", שהרי מוקנית לו הזכות הבלעדית לשימוש במילים אלו, ביחס לפרטת הסחורות שצוינו לצד סימניו. מסקנה זו מקורה בטעות כפי שיוסבר מטה.

17. כאשר מבוקש סימן מסחר המכיל רכיב חסר אופי מבחין (תיאורי או גנרי) או רכיב המקובל במסחר, או כזה אשר מן הצדק להותירו לשימוש נחלת הכלל, רשאי רשם סימני המסחר, לפי הוראת סעיף 21 לפקודה, להשתמש בסמכותו להתנות תנאים, לתקן או לשנות את הסימן כך שיישמר האיזון בין זכותו של בעל הסימן המבוקש למונופול, לבין זכות הציבור ובכללותו בעלי זכויות מתחרות לשימוש בשמות או מושגים לצרכי מסחר. הגבלה זו בסימן המבוקש לרישום מכונה "הודעת הסתלקות" הנרשמת לצד הסימן בפנקס סימני המסחר ועל פיה: **"רישום סימן מסחר זה לא ייתן לבעליו זכות ייחודית להשתמש במילה/מושג אלא בהרכב הסימן**. מכאן בודאי לא ניתן להסיק, כי ביחס ליתר רכיבי הסימן הרשום, לגביהם לא נתבקשה ולא ניתנה הודעת הסתלקות, מוקנית לבעל הסימן זכות שימוש ייחודית בהם.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

18. מטרת הודעת ההסתלקות היא כפולה: ראשית, ההודעה מהווה תמרור דרך בפנקס סימני המסחר, המאותת לציבור מהו תחום ההגנה המדויק המוקנה לבעל הסימן הרשום. בנוסף, מתבקשת הודעת ההסתלקות – במידה שראתה מחלקת סימני המסחר צורך בכך – על מנת להבהיר לבעל הסימן הבהרה מיוחדת, כי אין ביכולתו להשתמש בסימנו הרשום על מנת למנוע אחרים מלהשתמש ברכיב זה או אחר המצוי בסימנו. לסיכום, ככלל אין מניעה להשתמש ברכיב המהווה חלק מסימן מסחר רשום, אף אם לא ניתנה לגביו הודעת ההסתלקות, וזאת כל עוד שלא הועתק העיצוב ולא נעשה שימוש במוניטין של אחר, העולה עד כדי הטעיית הציבור.

19. מכל האמור לעיל עולה כי אין בהימנעות מחלקת סימני המסחר מלבקש הודעת ההסתלקות בגין המילים "גן" ו"עדן" המהוות חלק מסימני המתנגד, כדי להתיר למתנגד להגביל, רק משום כך, את השימוש בהן ע"י אחרים. איני מקבלת אם כן את טענת המתנגד כי העדר הודעת ההסתלקות באשר למילה "עדן" בשלושת סימני הרשומים, מקנה לו אפריורית זכות כלשהי למנוע ממאן דהוא, כל שכן מן המבקשת, את הכללת המילה "עדן" בסימן המבוקש לרישום.

דמיון מטעה – המבחן המשולש

20. להכרעה בשאלת קיומו של דמיון מטעה נקבע בפסיקה ובהחלטות רשם רבות "המבחן המשולש". זהו מבחן משולב הכולל את מבחן המראה והצליל, מבחן סוג הלקוחות וסוג הסחורות ומבחן יתר נסיבות העניין. עם השנים שוכלל המבחן המשולש באופן שנוספו לו מבחני עזר כדלקמן: מבחן העין, מבחן החזות והפרטים המבחינים, מבחן צליל הסימנים (דמיון פונטי), מבחן סוג הלקוחות, מבחן סוג הטובין, מבחן צינורות השיווק, מבחן כלל הנסיבות ומבחן ההיגיון והשכל הישר. ראה לעניין זה בין היתר ע"א 715/68 פרו-פרו בייסקוויט (כפר סבא) בע"מ נ. פרומין ובניו בע"מ, פ"ד כ"ג(2), 43; ע"א 216/65 בנק איגוד לישראל בע"מ נ. בנק "אגודת ישראל" בע"מ, פ"ד י"ט(2), 673; ע"א 261/64 פרו-פרו בייסקוויט (כפר סבא) בע"מ ואח' נ. חברת פרומין ובניו בע"מ, פ"ד י"ח(3), 275; החלטה בעניין מסע אחר בע"מ נ' מסע עולמי בע"מ, התנגדות לרישום סימן מסחר מס' 138752 מיום 27.1.05; החלטה בעניין אפעז בע"מ נ. OSRAM GMBH, התנגדות לבקשות סימני מסחר מספר 105772,3,4 מיום 4 במרץ 2001, החלטה בעניין גול תעשיות בע"מ נ. עלית תעשיות בע"מ, התנגדות לבקשה לרישום סימן מסחר מספר 95470, מיום 10 ביולי 2003; החלטה בעניין "טל עדן" התנגדות לבקשה לרישום סימן מסחר מס' 169507 מיום 2.2.09 ועוד.

מבחן המראה והצליל

21. מבחן המראה והצליל הוא לב ליבו של המבחן המשולש. במסגרת מבחן זה יש להשוות את החזות והצליל של הסימנים לצורך בדיקה האם קיים דמיון ביניהם והאם דמיון זה הינו מטעה. בעת החלת מבחן זה יש להשוות את הסימנים בשלמותם, תוך התחשבות בזיכרונו הבלתי מושלם

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

של הצרכן הממוצע. עם זאת, יש ליתן דגש לחלקים המהווים חלקים בולטים ומרכזיים שהשפעתם ניכרת על מכלול הסימן. יצוין כי מבחני חוג הלקוחות וסוג הסחורות ושאר נסיבות העניין יכול שישמשו כפרמטרים אשר יסייעו להכרעה בבואנו ליישם את מבחן המראה והצליל על מנת לבדוק האם קיים דמיון מטעה בין הסימנים.

22. העדר הדמיון בין הסימנים מתבטא כבר בכך שסימנו של המתנגד מורכב משלוש מילים לא מעוצבות, המרכיבות את הביטוי: "טעם גן עדן" בעוד הסימן המבוקש הוא סימן מעוצב הכולל שתי מילים: "שימורי עדן" כאשר המילה "עדן" היא הדומיננטית. למילים: "טעם" ו"גן" המרכיבות את סימן המתנגד אין כל ביטוי בסימן המבוקש.

23. לטענת המתנגד, שהועלתה בסיכומיו, המרכיב העיקרי בסימנו היא המילה: "עדן" וכי לאור מאמצי המיתוג השיווק והפרסום שנעשו על ידו המדגישים את המילה "עדן", רכש המתנגד מוניטין בפורמט זה שנבחר לסימנו. סבורני כי אין להידרש לטענה זו כמו גם למשמעויות העולות ממנה, וכן אף לא לשאלה האם המדובר בטענה חדשה המרחיבה את חזית הדיון. זאת משום שמחומר הראיות שהוגש על ידי המתנגד ניתן לקבוע באופן חד משמעי, כי בשימוש בפועל שעושה המתנגד בסימנו, לא מודגשת המילה "עדן" ביחס ליתר רכיבי הסימנים. אשר על כן, הריני דוחה את טענת המתנגד באשר לאופן השימוש בסימנו הרשומים.

24. סבורני כי אין חשיבות יתרה בענייננו למבחן הצליל אשר גם יישומו הביאני למסקנה כי אין המדובר בדמיון בין סימני המתנגד לבין סימן המבקשת וכי עצם העובדה כי שני הסימנים מסתיימים בהגיית המילה "עדן", אין בה בהכרח כדי להצביע על דמיון-צלילי מטעה ביניהם. מסקנתי זו מתחזקת לאור השוני באופן רכישת המוצרים המשווקים תחת הסימנים הנבחנו כפי שיפורט מטה.

חוג הלקוחות, סוג הסחורות וערוצי השיווק

25. מעיון בכלל החומר המצוי בפני, כמו גם מתוך פרוטוקול הדיון, ניתן ללמוד כי למבקשת מפעל לייצור מזון משומר (זיתים, אפונה, פול, תירס וכד') אשר שיווקו מתבצע בשני ערוצים במקביל: לקמעונאים (רשתות שיווק וסופרמרקטים) להם נמכרות קופסאות קטנות אשר שוקלות 540 ג' (A2) ולסיטונאים להם משווקות קופסאות גדולות בעלות קיבולת של 3 ק"ג (A10) וכן של 9 ליטר. אלו האחרונות נמכרות על ידי הסיטונאים לגופים אחרים (כגון לבעלי מסעדות) אך לא ללקוח הפרטי.

26. מהימנה בעיני עדות מר סריה שהעיד מטעם המבקשת כי מוצריו אינם משווקים באופן ישיר ללקוח הפרטי (עמ' 32 לפרוטוקול) וכי ככל הידוע לו, לאחר ממכר המוצרים ללקוחותיו הסיטונאיים, לא מתבצעת על ידם חלוקה מחדש של המוצר למכירתו ללקוח הפרטי (עמ' 24-25 לפרוטוקול).

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

27. התרשמתי כי המתנגד הינו בעל מעדנייה בעיר נתניה לממכר אוכל ביתי מבושל, חמוצים, מוצרי מאפה וכד'. קהל צרכני מוצרי המתנגד הם לקוחות פרטיים אשר לשם קניית מוצרי המתנגד מגיעים למעדנייה עצמה הממוקמת ברחוב הרב קוק 18 נתניה. לא ניתן לקבוע האם על לקוחות המתנגד נמנים בהווה גם קונדיטוריות אשר לאור ראיות אשר צירף המתנגד, נהגו לרכוש בשנות ה-80 וה-90, בצק "פילו" מתוצרת המתנגד.

28. קהל הצרכנים של המתנגד אם כן הם בעיקר לקוחות פרטיים המזהים את המתנגד עם מוצריו. לעומת זאת, על קהל צרכני המבקשת נמנים סוחרי מזון או משווקי מזון בעלי ניסיון והיכרות קרובה עם תחום המזון ויצרניו אשר פועלים בארץ כולה. ממצאים אלו מוליכים למסקנה הבלתי נמנעת כי אין זהות בקהל הצרכנים של המבקשת והמתנגד.

29. ביחס למוצרי המבקשת המשווקים לקמעונאים, מקובלת עלי טענתו של המתנגד כי מוצרי המבקשת מסוג A2 (ראה לעיל) מגיעים בסופו של דבר ללקוח הפרטי אשר מוצא אותם על המדף בסופרמרקטים ורשתות השיווק. עם זאת, לא נטען על ידי המתנגד ואף לא צורפה כל ראיה מטעמו כי מוצריו שלו נמכרים אף הם באמצעות סופרמרקטים או רשתות שיווק. אם כן לא מתקיים מצב בו מוצרי המבקשת ומוצרי המתנגד עומדים זה לצד זה על המדף ולפיכך אין חשש שהצרכן ישייך את מוצר המתנגד עם המבקשת. ניתן אם כן להסיק כי לא זו בלבד שלמבקשת ולמתנגד קהל צרכנים שונה, אלא אף כי עושים הם שימוש בערוצי שיווק שונים זה מזה כלל ועיקר.

30. כמו כן, מאחר והמדובר במעדנייה ניתן להניח כי מכירת מוצרי המתנגד, מאופיינת במתן יחס אישי ומיוחד ללקוחות המבקרים בה. זאת בשונה ממכירת מוצרי המבקשת אשר בכל מקרה מגיעים ללקוח הפרטי שלא על דרך מפגש עם היצרן עצמו.

31. לאור מסקנותיי דלעיל, הריני דוחה אף את טענת המתנגד כי בשל העובדה כי המדובר בקהל לקוחות המבקש באופן מילולי את הסחורה, גובר החשש לדמיון מטעה בין מוצרי המבקשת לבין מוצרי המתנגד. כפי שהוסבר, ככל שמוצרי המבקשת מגיעים ללקוח הפרטי, מכירתם מתבצעת כרכישת מדף. את מוצרי המתנגד אכן מבקש הצרכן באופן מילולי, אך החשש שיקבל מוצר אחר מזה שהתכוון לו הינו אפסי, כיון שלאור הנתונים שבפני, מוצרי המתנגד נמכרים אך ורק במעדניית המתנגד.

32. גם אופיים של מוצרי המתנגד שונים מאלו של המבקשת. ממוצרי המתנגד עולה 'ניחוח ביתי' של מוצר טרי אשר הוכן שלא במסגרת 'פס יצור' (עמ' 8 לפרוטוקול). מוצרי המתנגד נמכרים (כפי שהעיד מר דנינו בעמ' 31 לפרוטוקול) בקופסאות פלסטיק רב פעמיות לנוחיות הלקוח. לעומת

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

זאת, המבקשת הינה בעלת מפעל המייצר שימורי מזון הנארזים בקופסאות פח חד פעמיות (עמ' 32 לפרוטוקול), אשר הינם בעלי חיי מדף ארוכים.

33. לסיכום, בחינת סימני המתנגד מול הסימן המבוקש לרישום לאור עקרונות המבחן המשולש, אינה מצביעה על קיומו של דמיון מטעה כלשהו בין הסימנים.

34. לבסוף, גם לאחר שקילתן של **כלל הנסיבות**, איני סבורה כי קיים ממצא שיש בו כדי לשנות את מסקנותיי דלעיל. על אף שלא עלה ביד המבקשת להסביר בבהירות את אופן בחירת הסימן (מחמת פטירתם של מייסד המבקשת שבחר את הסימן ושל בנו שעבד עמו באותה התקופה), השתכנעתי שאין היא מבקשת להיבנות ממוניטין המתנגד, ושבבחינת סימנה לא ביקשה להתחרות עמו. מקבלת אני את טענת המתנגד כי כלל היצרנים בתחום בהכרח מכירים זה את זה ואף המבקשת אינה חולקת על כך. עם זאת, אין בעובדה זו בלבד כדי להעיד בהכרח כי המבקשת נטלה לעצמה שם דומה לסימן המתנגד על מנת לזכות בטובת הנאה כלשהי.

35. יודגש כי מסקנותיי דלעיל בדבר העדר דמיון מטעה, מבוססות רובן ככולן על הנתונים שהובאו מטעם המבקשת כמו גם על הצהרת העד מטעם המבקשת כי הסימן המבוקש לרישום מתייחס אך ורק למוצרי מזון משומרים (היינו, שנארזו באופן כזה במטרה לשוות למוצרים חיי מדף ארוכים).

36. לאור קביעתי כי אין כל דמיון בין הסימנים, נדחית טענת המתנגד לפיה הסימן אינו כשיר לרישום על פי הוראת סעיף 11(9). כמו כן נדחות הטענות באשר לפגיעה בתקנת הציבור (סעיף 11(5) לפקודה) ובדבר סכנת הטעייה (סעיף 11(6) לפקודה), וכן באשר לתחרות בלתי הוגנת (סעיף 12 לפקודה) אשר מבוססות על הדמיון בין הסימנים. להלן תוסבר קביעתי זו:

37. הואיל וקביעתי שסימן המבקשת אינו דומה עד כדי להטעות לסימן המתנגד, הרי שאין סכנה שהציבור יטעה לחשוב שטובין המבקשת מקורם במתנגד. לפיכך אין חשש כי תיווצר תחרות בלתי הוגנת במסחר אם ירשם הסימן המבוקש. מסקנה זו נתמכת בממצאי ניתוח הצרכנים הרלוונטיים של הצדדים שבפני ואופן שיווק המוצרים לאותם צרכנים, אשר העידו על שונות ניכרת ביניהם. כמו כן, הואיל ולמבקשת לא הייתה כוונה להיבנות מהמוניטין של המתנגד, עת הגישה את בקשתה לרישום הסימן דנן, רישום הסימן המבוקש בפנקס יכול שיעשה בבטחה ללא חשש לפגיעה בעסקיו של המתנגד. משום כל אלה, ניתן גם לקבוע כי אין הסימן נעדר אופי מבחין, ויש בו כדי להבחין בין טובין המבקשת לטובין המתנגד.

38. לעניין טענותיו של המתנגד, כי יש לסרב לרישום הסימן המבוקש לאור סעיפים 11(13) ו-11(14) לפקודה, הריני לקבוע כי לא הוכח כי סימני המתנגד עונים להגדרה של סימן מסחר מוכר היטב. לעניין זה ראה החלטה בעניין **התנגדות לרישום סימן מסחר מס' 169216 (MISS NRG)**

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

מיום 28 בפברואר 2008. ודוק: אף אילו היו סימניו בבחינת סימנים מוכרים היטב, לא היה צולח את משוכת סעיפים 11(13) ו-11(14), זאת לאור קביעתי דלעיל כי סימן המבקשת אינו זהה או דומה לסימניו.

39. לאור האמור לעיל, אני מורה על רישום סימן מסחר 186296 בפנקס סימני המסחר, ובלבד שתשונה פרטת הסחורות באופן שייתן ביטוי לכוונת המבקשת כעולה מכתבי טענותיה כמו גם בדיון שנערך בפני, כי הסימן המבוקש לרישום ישמש ביחס למוצרי מזון משומרים בלבד (ראה סעיף 35 להחלטתי זו).

40. לאור החלטתי זו, הריני מחייבת את המתנגד לשלם למבקשת את הוצאות ההליך בסכום כולל של 10,000 ₪ בצירוף מע"מ כדן ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.

יערה שושני כספי

פוסקת בקניין רוחני

ניתן בירושלים ביום 30 אוגוסט 2009
י"א, תשס"ט